דברים חוצבים להבות אש

שהשמיע כ״ק אדמו״ר מוויען שליט״א

אצל כינוס ״לשמור ולעשות״ נגד הטעכנעלאגיע

יום א׳ פרשת קרח תשע״ג לפ״ק

יוצא לאור ע״י מכון מעדני מלך וויען

דער נביא זאגט, תקעו שופר בציון, קדשו צום, קראו עצרה (יואל ב-טו). דער נביא רופט אויס, אידן זאלן זיך צוזאם קומען, מען זאל אויס רופן און זיך גרייטן צו אן עצרה, אספו עם קדשו קהל. און ער זאגט נאכדעם ווייטער, בין אולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי ה׳, די כהנים וואס זענען משרתי ה׳ שטייען צווישן דעם אולם און מזבח און זיי וויינען, ויאמרו חוסה ה׳ על עמך, רבונו של עולם האב רחמנות אויף דיין פאלק, ואל תתן נחלתך לחרפה, זאלסט נישט געבן דיין נחלה צו שאנד, למשל בם גויים, אז די גויים זאלן אויף זיי מושל זיין.

גודל השראת השכינה במעמד הזאת

אונז שטייען דא יעצט אין א זמן וואס איז א געוואלדיגער עת רצון אויבן אין הימל, מ׳קען זיך נישט פארשטעלן די געוואלדיגע השראת השכינה וואס געפינט זיך דא אויף די פלאץ, ווען ס׳קומען זיך צוזאם טויזנטער אידן זיך מתחזק און מתעצם זיין בקדושתן של ישראל. די הארץ שרייט אויס ׳מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ׳, ווי איז נאך דא אזא פאלק אויף דער וועלט ווי אידן, א ׳ממלכת כהנים וגוי קדוש׳, ווי געפינט זיך נאך אזא פלאץ אין דער וועלט ביי אומות העולם, ווי מ׳זאל זיך צוזאם קומען אפילו נאר רעדן וועגן אזא סארט ענין וואס אונז קומען זיך צוזאם. זיי זענען אויך מצווה אין די שבע מצות, וואס דאס איז אויך אין כלל פון זייערע שבע מצות, און דעסטוועגן דאך איז ביי זיי דאס מותר און מ׳רעדט נישט דערפון, ביי אונז איז דאס די יסודות פון קדושה, וואס אידן קומען זיך צוזאם הערן דעם דבר ה׳.

חוסה ה׳ על עמך

די השראת השכינה וואס געפינט זיך יעצט דא ביי אונז, איז א צייט וואס איז מסוגל פאר יעדן איינעם ער זאל קענען אויף זיך מקבל זיין קבלות טובות. און מיר ווילען אנהייבן מיט א תפלה צום אייבערשטן, בין אולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי ה׳, גדולי ישראל קומען זיך צוזאם און מ׳וויינט, ויאמרו חוסה ה׳ על ישראל עמך, דער רבונו של עולם זאל רחמנות האבן אויף אונז, אונזערע נסיונות זענען אזוי שטארק אז ס׳איז שווער עומד צו זיין דערין. אל תתן נחלתך לחרפה, דער רבונו של עולם זאל נישט געבן עס זאל ווערן פון אונז א חרפה, למשל בם גויים, די אינטערנעט וואס ס׳קומען זיך דארט צוזאם אלע תועבות פון אלע גויים פון די גאנצע וועלט, וואס עס טוט צוציען דעם מענטש מיט א געוואלדיגע רעפענירקייט איהם אראפצושלעפן לעומקי תהום. אל תתן נחלתך לחרפה, רבונו של עולם געב נישט דיין פאלק לחרפה למשול בם גויים, אז די גויים זאל קענען האבן אויף אונז א ממשלה, נאר מיר זאלן זיך קענען גובר זיין ווייטער איבעט צו זיין א גוי קדוש פאר׳ן אייבערשטן.

קרעו לבבכם ואל בגדיכם

און דער נביא איז ממשיך און ער זאגט נאכדעם, ס׳איז געווען דארט א גזירה אויף א עונש פונעם אייבערשטן, זאגט ער ׳וגם עתה׳ אפילו יעצט ווען מ׳האלט שוין נאך די גזירה, נאום ה׳, זאגט דער אייבערשטער, שובו עדי בכל לבבכם, קערט ענק צוריק צו מיר מיט׳ן גאנצן הארץ, וקרעו לבבכם ואל בגדיכם, צורייסט ענקערע הערצער און נישט ענקערע קליידער, ושובו אל ה׳ אלקיכם, קערטס ענק צוריק צום אייבערשטן, כי חנון ורחום הוא, דער אייבערשטער איז א חנון ורחום, ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה. רש״י טייטשט אויפ׳ן פלאץ, קרעו לבבכם ואל בגדיכם, רייסט ענק ענקערע הערצער, וועט עטץ נישט דארפן צורייסן ענקערע קליידער און קלאגן.

אז מ׳וויל נישט צורייסן די קליידער אויף די פארלוסט פון אונזערע קינדער, אונז ווילן נישט פארלירן אונזערע קינדער און רייסן קריעה אויף זיי, קרעו לבבכם, דארף מען זיך צורייסן דאס הארץ אליין, אז מ׳זאל נישט דארפן צורייסן שפעטער אונזערע קליידער וועגן אונזערע דורות.

המגפה של האינטערנעט

די מגפה פון אינטערנעט איז דאך איום ונורא, און מ׳האט שוין פריער געהערט דאס ארויסברענגען און מ׳דארף דאס נישט איבערחזר׳ן, ס׳האט שוין אוועקגעריסן פון אונז רבים וטובים, טויזנטער פון כלל ישראל זענען אוועקגעפאלן לבאר שחת לשאול תחתית, קינדער האבן איבערגעלאזט די שטובער פון זייערע עלטערן, טאטעס האבן איבערגעלאזט די ווייבער מיט די קינדער, און זיי אלע דרייען זיך ארום אין א עולם התוהו, אין א וועלט פון א גוף אן א נשמה, אומצופרידענע מענטשן, זיי זענען נישט גליקליך מיט דעם וואס זיי זענען אוועקגעגאנגען פון די טאטעס שטיבער. קיינער פון די מענער זענען נישט גליקליך נאכדעם וואס זיי האבן איבערגעלאזט די ווייב און קינדער, זייער הארץ איז צוריסן, זיי געפינען נישט ביי זיך קיין טרייסט. א קינד לאזט איבער די שטוב פון א טאטע, ער לאזט איבער זיינע חברים, איז ער נעבעך א אומגליקליכער מענטש, ער איז א מר נפש, ער איז א פארביטערטער, אזוי דרייט ער זיך, און פון פארביטערקייט טוט ער זאכן וואס ער וואלט קיינמאל נישט געהאלטן ביים טון.

א טאטע וואס פארלירט ווייב און קינדער, איז א צובראכענע כלי, וואס מ׳קען עס גארנישט פאררעכטן, ער האט אנגעמאכט פאר זיך א שאדן וואס וועט אים באגלייטן דאס גאנץ לעבן.

כלים הללו מעבירים כל הרגש של קדושה

טייערע ברודער! קיינער פון אונז ווייסט נישט אויב ער, אדער זיינע זון, אדער זיינע טעכטער, וועלן חס ושלום נישט צוקומען צו זיין אין אזא מצב אזוי ווי פון די וואס מ׳האט גערעדט. די אלע וואס זענען אוועקגעגאנגען פון אונז, און האבן אוועקגעגליטשט, האבן קיינמאל נישט געחלומ׳ט, ס׳איז זיי קיינמאל נישט איינגעפאלן, אז זיי וועלן האבן אזא ירידה צו וואס זיי זענען צוגעקומען. אבער די תאוות היצר אין די ענינים איז זייער גרויס, ער איז זיך מתגבר אויפ׳ן מענטש, כמעט אז מ׳פארלירט דעם כח פון שליטה. ווען איינער טוט זיך צוטשעפען צו די כלים קען ער נישט שולט זיין אויף זיך, רשעים ברשות לבם, ער איז נישט קיין בעל הבית אויף זיך, אנת נורא ואנא בישרא, דער יצר הרע איז פייער, און אונז זענען נישט מער ווי א בשר ודם.

יעדער פון אונז ווייסט, בעפאר מ׳האט ערפינדן די פילטער׳ס איז דאך שוין געווען אינטערנעט, ווער ס׳האט געהאט א שייכות מיט די כלים, אפילו ער איז געווען א שומר תורה ומצות, אבער זיין ברען פאר אידישקייט איז אפגעקילט געווארן, ער איז געווארן א האלבער איד פון דעם וואס ער איז געווען בעפאר ער האט צוגערירט צו די אינטערנעט.

אונז זענען אלע ערצויגן געווארן אין הייליגע שטיבער, געלערנט אין תלמוד תורה׳ס, הייליגע ישיבות, אונזערע יונגע יארן וואס אונז האבן געהאט איז געווען פיל מיט קדושה, ווען ס׳איז געקומען פאר א איד א בילד א תמונת תועבה פאר זיינע אויגן, האט אים אנגעכאפט א ציטער, ער האט נישט געדארפט ווארטן קיין רגע, פון זיך אליין האט ער זיך פארמאכט די אויגן און זיך אוועקגעדרייט דערפון, אן דעם וואס ער זאל דארפן האבן מסירת נפש דערויף.ליידער היינט איז די מצב נישט אזוי, ער ציטערט שוין נישט ווען עס קומט איהם ארויף א זאך וואס ער דארף נישט צוזעהן, און דאס איז שוין ביי די ערליכע און די גוטע וואס דרייען זיך אוועק שפעטער, אבער די ציטער וואס ער האט געהאט פעלט איהם שוין. און וואס איז נאך געווארן פון די וואס זענען אינגאנצן אוועק געגאנגען, זיי האבן איבערגעלאזט א מקור מים חיים, לחצוב בורות נשברות.

חז״ל זאגן אונז (סוכה נב.) יצר הרע בתחלה דומה לחוט של בוכיא, אין אנהייב איז דער יצר הרע אזוי שוואך ווען ער קומט צום מענטש, אזוי ווי א חוט של בוכיא, טייטשט רש״י א שפינען וועבעכטס, אזוי דין איז דער יצר הרע, מען קען זיך גרינג מתגבר זיין אויף איהם, לבסוף ווען דער מענטש פאלט אריין אינעם יצר הרע, איז דומה כעבותות העגלה, ווערט אויף אים נתגבר דער יצר הרע אזוי ווי א דיקע שטריק וואס מ׳קען אים נישט צוצורעמען. א קורי עכביש קען מען מיט איין ריר עס צו צוברעכן, אבער נאכדעם ווען ער ווערט אדוק דערין, ס׳ווערט נאכדעם כעבותות העגלה, קען מען זיך נישט קיין עצה געבן.

די כלי איז אין אנהייב א ׳וועב׳, נישט מער ווי א שפינען וועבעכטס, אבער נאכדעם ווערט ער א ׳נעט׳, ער ווערט א נעץ וואס כאפט אריין דעם מענטש, וואס ער קען פון דארט נישט ארויסקומען.

בלי גדרים וסייגים עלולים הבנים לצאת לתרבות רעה

אונז דארפ׳ן זיך בארעכענען, אויב א מענטש וועט נישט מאכן פאר זיך יעצט א שטארקן גדר אז זיין שטוב זאל זיין א ריינע שטוב, וויאזוי וועט ער אליין אויסקוקן אין א פאר יאר ארום, וויאזוי וועלן זיינע קינדער אויסזעהן. ווי וועט איהם זיין

איינגענעם צו נעמען א שטיקל ברויט אין מויל אריין ווען ער ווייסט אז זיין קינד דרייט זיך ארום אינדרויסן, אן בארד און פיאות! א מחלל שבת! געפינט זיך אין אלע מבואות המטונפות!, ווי האבן מיר נישט דעם אחריות אויף אונז יעצט אפצוהיטן אונזערע שטובער, אונז דארפ׳ן הייליגע שטיבער ווייל אונז ווילן האבן ערליכע אידישע דורות. יעצט איז די צייט וואס אונז דארפ׳ן מאכן די גדרים און סייגים, ביז ווילאנג אונז האבן נאך די קינדער אין שטוב.

וויפיל טאטע׳ס און מאמע׳ס איז דא וואס שלאפן נישט ביינאכט, זיי טוען זיך וואלגערן אין צער, וואס איז געווארן מיט זייערע קינדער. וויפיל טאטע׳ס האבן מיר געזאגט, ס׳איז מיר מער באליבט אז מיין קינד זאל שטארבן, אדער איך זאל אוועק גיין פון דער וועלט, ווי איך זאל דארפן צוקוקן וואס איז געווארן מיט מיינע קינדער, דער אויבערשטער זאל אפהיטן. וויפיל צובראכענע שטיבער איז דא, זייט דער חורבן פון דעם אינטערנעט איז אריינגעקומען ביי אונז, הונדערטער לעבעדיגע יתומים דרייען זיך ארום, אדער פעלט אים א טאטע אדער א מאמע, וואס ער האט נישט די ליבשאפט פון די עלטערן וואס זאל אים קענען האלטן.

טייערע קינדער וואס אין די יונגע יארן האבן זיי אנגעפילט די זיילן פון די תלמוד תורה׳ס און ישיבות, די בתי כנסיות און בתי מדרשות, ווי געפונען זיי זיך היינט, זענען אפגעשחט׳ן געווארן, זענען אוועק פונעם כלל ישראל. בין אולם ולמזבח, פון די וואס זענען געווען אמאל אינעם אולם, און היינט זענען זיי געשחט׳ן געווארן אויפ׳ן מזבח פונעם אינטערנעט, אויף דעם יבכו הכהנים משרתי ה׳, אויף דעם וויינען אונז. וויפיל קישענעס ווערן נאס פון טאטעס און מאמעס פון די מצב פון זייערע קינדער. א מאמע האט געזאגט, מיין קישן איז נישט גענוג דיק, ס׳זאל קענען איינזאפן וויפיל טרערן איך האב אויף דעם פארגאסן.

אלע רבנים ווייסן, צו זיי קומען אן די פראבלעמען, ס׳גייט נישט אדורך א טאג וואס עלטערן קומען נישט פרעגן א עצה, מיין קינד גייט אוועק פון אידישן וועג, ער טוט מעשים אשר לא יעשו, וואס האב איך צוטוהן, זאל איך איהם האלטן אין שטוב, וואס וועט זיין מיט מיינע איבעריגע קינדער, קען איך אים ארויסווארפן שוין יעצט, מ׳ווייסט זיך נישט א עצה צוגעבן.

מועד מאכן גדרים וסייגים. ביי זיך אין שטוב זאל זיין א הייליגע ערליכע שטוב, געגוג וואס די גאס ברענגט טומאה, אבער אונזערע שטובער זאלן זיין הייליגע שטובער.

איך האב געהערט אמאל טייטשן, איזהו חכם הרואה את הנולד, ער זעט דעם נולד, ס׳איז אינו דומה שמיעה לראיה, א זאך וואס א מענטש ׳הערט׳ גייט אויך אריין אין די אויערן, אבער ס׳איז נישט די זעלבע ווי א זאך וואס ער ׳זעט׳ פאר די אויגן. מ׳ווייסט אז רייכערן ציגרעטלעך איז א סכנה פאר׳ן מענטש, א סכנה פאר זיין בריאות, ווען מ׳האט געהערט דערפון און ס׳האט נישט געמאכט קיין רושם, מענטשן האבן ווייטער אנגעהאלטן מ׳האט גערייכערט, איז מען געגאנגען און מ׳האט געלאזט ארויפשרייבן אויף יעדע פעקל צוגארעטל, אז מען זאל וויסן דעם פעקל צוגארעטל קען מקצר ימים זיין. ס׳האט נאך אלץ נישט געהאלפן, איז מען לעצטענס געגאנגען מ׳האט אנגעהויבן ארויפצולייגן א בילד אויף די ציגרעטלעך וויאזוי ס׳קוקט אויס שפעטער איינער וואס רייכערט, ווייל דאס וועט מאכן א שטארקערע רושם, ס׳וועט מאכן א איינדרוק, ווען מ׳וועט נעמען די פישקע צוגארעטל אין די הענט, מ׳וועט זען פאר זיך די בילד צו וואס ס׳ברענגט, וועט ער זיך צוריק האלטן און דאס נישט נעמען.

אפילו איינער וואס איז נישט זייער קלוג איז אויך הרואה את הנולד, ער ווייסט און פארשטייט אז ס׳קען פאסירן א אומגליק, אבער א חכם איז ׳הרואה׳ את הנולד, ס׳איז ביי איהם אזוי שטארק אז ער זעט עס פאר זיינע אויגן, דעמאלטס טוט עס איהם באוועגן ער זאל טון די ריכטיגע שריט וואס ער דארף צו טון.

בעוונותינו הרבים דער נולד איז שוין פאר אונזערע אויגן, מ׳דארף אונז נישט פארציילן וואס ס׳קען פאסירן, ס׳ליגט שוין דא פאר אונז, אונז זעהן דעם נולד וואס ס׳האט פאסירט, הונדערטער און טויזנטער פון אונזערע ברודער׳ס זענען פארווארפן געווארן אין שאול תחתית. אקומה נא ואסובבה בעיר בשווקים וברחובות, גייטס ארויס דרייטס ענק אביסל אין די גאסן אין די שווקים ורחובות, אבקשה את שאהבה נפשי, איך וואלט געוואלט טרעפן דארט וואס איך וואלט ליב געהאט צו זעהן, אבער ס׳איז נישט דא, בקשתיו ולא מצאתיו. וויאזוי די שווקים ורחובות וואס אונזערע קינדער דרייען זיך ארום, זאל דער אויבערשטער אפהיטן.

איזהו חכם הרואה את הנולד

איזהו חכם הרואה את הנולד, א חכם איז דער וואס זעט דעם נולד, אז מ׳וויל נישט וויינען שפעטער, איז יעצט די צייט בעוד

תשתפכנה אבני קודש בראש כל חוצות

דער נביא איז מקונן ביים חורבן, איכה יועם זהב (איכה ד-א), די צורה פון א מענטש ווערט אנגערופן עס לייכט אזוי ווי זהב,

קוקט וויאזוי זייערע פנעמער פון די קינדער זענען ליידער פארשמירט געווארן. ישנא הכתם הטוב, די שיינע צורה וואס א איד האט איז נשתנה געווארן, תשתפכנה אבני קודש בראש כל חוצות, טייטשט רש״י, בנים המאירים כאבנים טובות, מ׳האט געהאט קינדער לעבטיגע אזוי ווי אבנים טובות, ווי זענען זיי, תשתפכנה אבני קודש, זיי טוען זיך ארום וואלגערן, ווי, בראש כל חוצות, אין אלע מבואות המטונפות דארטן געפונען זיי זיך.

ווער איז שולדיג דערויף, א טייל מאל איז דאס אונזערע שטיבער אליין, וואס עלטערן האבן נישט גענוג אכטונג געגעבן אויף די שטיבער, נישט אריינצוברענגען א כלי וואס א קינד קען צוקומען דערצו שפעטער און נכשל ווערן. ביז ווילאנג אונז האבן נאך ריינע שטיבער הייליגע שטיבער, לאמיר זיך אפשטעלן יעצט, און קוקן מיט אונזערע אויגן דעם נולד, וואס ס׳קען פאסירן. ווען איינער האט נישט קיין גדר אויף זיין אינטערנעט, זאל ער זיך נעמען א בילד פון די וואס דרייען זיך שוין ליידער אויף די גאסן, אדער ווען ער טרעפט אזא איינעם וואס דרייט זיך אויף די גאסן, זאל ער טראכטן וואלט איך געוואלט אז מיין קינד, מיין אייניקל, זאל אזוי אויסזעהן ווי דער וואס איך זעה דא פאר מיינע אויגן?. דאס ליגט אויף אונז דער חיוב יעצט ווילאנג אונז האבן פיינע ריינע און הייליגע שטיבער, אונז דארפן זעהן אנצוהאלטן אונזער קדושה, אנצוהאלטן אז אונזערע שטיבער זאלן בלייבן מיט א פעסטע רושם פון קדושה אויף שפעטער.

האבות לפעמים מכשילים את בניהם

ס׳האט מיר פארציילט א בחור, אז זיין פאטער האט געהאט אין שטוב א אינטערנעט אן א פילטער, און ער האט ארויפגעלייגט א פעסווארד דערויף אז די קינדער זאלן נישט קענען צוקומען. ווען די טאטע איז נישט געווען אינדערהיים, האט זיך דאס קינד געשפילט דערמיט, קינדער זענען דאך נייגעריג, און ער האט זיך געשפילט דערמיט ביז ער האט אדורך געבראכן און ער איז ארויפגעקומען וויאזוי מען קען ניצן דעם אינטערנעט. און מ׳דארף דאך נישט זאגן, ביז א שטיק צייט איז ער געווארן א אנדערע סארט בחור פון וואס ער איז געווען פריער. האט מיר דער בחור געזאגט נאכדעם, מיין טאטע האט אויסגעגעבן פאר מיר עפרות זהב פאר מיין חינוך, ער האט געצאלט אינגעלייט זאלן לערנען מיט מיר, אז איך זאל אויסוואקסן א תלמיד חכם, אבער דאס וואס ער האט מיך קאליע געמאכט מיט זיין קאמפיוטער, דאס וועל איך איהם קיינמאל נישט מוחל זיין, ס׳וועט קומען א צייט איך וועל אים רופן פאר׳ן בית דין של מעלה וואס ער האט געמאכט מיט מיר. אזוי האט גוזאגט די קינד אויף א טאטע. דער טאטע איז א וואוילע טאטע, ער האט געטון פאר׳ן קינד די בעסטע וואס ער קען, מיט אביסל קלות הדעת, גרינשעצונג, אן דעם וואס ער זאל משים לב זיין אז אזא כלי דארף נישט זיין אין שטוב, דיין זון איז קלוגער פון דיר, ער ווייסט בעסער וויאזוי צוצוקומען דערצו, און מ׳האט נישט משים לב געווען, האט עס אזוי פאסירט.

לא להשתמש ׳בבית׳ עם אינטערנעט אפילו עם פילטער

אונז דארפן אויף זיך נעמען היינט, ווען אונז האבן אזא סייעתא דשמיא, אז עס קומען זיך צוזאם אזא גרויסער ציבור אידן וואס זענען צמאים לדבר ה׳, האט יעדער ביי זיך די כוחות הנפש מקבל צו זיין מיט א ריכטיגע החלטה אז פון היינט אן וועט זיין מיין שטוב ריין פון אינטערנעט אפילו מיט א פילטער, אז מ׳דארף עס האבן, זאל עס זיין ערגעץ אנדערש, מיין שטוב זאל זיין א ריינע שטוב, מיין קינד זאל וויסן אז זיין טאטע האט אויף אלעם מוותר געווען אקעגן אינטערנעט, דאס בלייבט אינעם זכרון פונעם קינד, דאס וועט די קינד געדענקען לעולם ועד, און דאס וועט אים האלטן. און אז מ׳דארף האבן לצורך פרנסה א פילטער, דארף דאס זיין די בעסטע פילטער וואס מען קען אריינלייגן דערין, ווי מ׳האט פריער געהערט.

המתפלל עם כלים אלו בכיסו, אין תפלותיו מקובלים

א סעלפאן וואס ער דרייט זיך ארום אין שטוב און אין בית המדרש, און אזוי בעט ער פונעם אויבערשטען אלע זיינע בקשות, ווען ער האט אין טאש א כלי וואס איז מלא תועבה, לא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך, טיפש, דו גייסט אזוי רעדן צום רבונו של עולם, בעטן דיינע בקשות, פרנסה און געזונט פאר די קינדער, דער אויבערשטער זאגט איך שטיי נישט אין דיינע ד׳ אמות, דו רעדסט צו די וואנט דו רעדסט נישט צו מיר!, ווען דו האסט אזא כלי ביי דיר אין שטוב, ביי דיר אין טאש, ווי קען איך זיצן דארט און הערן דיינע תפלות.

השולחים מעסידזשעס של איסור הם מחטיאים את הרבים

אבער אפילו מיט א פילטער, דארף מען וויסן אז דער אינטערנעט איז נאך אלץ א געוואלדיגע סכנה, ס׳איז נאר א הצלה פורתא וואס מ׳לייגט ארויף א פילטער. ס׳איז היינט דא וואס אינגעלייט שיקן זיך ארום בילדער איינער צום צווייטן, אדער א מאמר פון ניבול פה, אדער לשון הרע, אדער בזיון תלמידי חכמים, און זיי טראכטן נישט אריין פריער וואס זיי טוען, זיי זענען חוטא ומחטיא את הרבים, מיט איין דריק וואס ער געבט אויף א מעסעדזש ס׳זאל גיין ווייטער, איז ער מחטיא אסאך מאל הונדערטער אידן אן קיין שום תועלת, אן דעם וואס ער זאל אפילו וויסן וועם ער האט מכשיל געווען. המחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה (אבות

ה-יח), מ׳וועט אים נישט געבן קיין מעגליכקייט פון הימל ער זאל זיך קענען צוריק קערן צום אייבערשטן. יעדער וואס זינדיגט, אין די בעק אויף די מיינד זאגט מען היינט, אונטער זיין מחשבה איז, איך בין טאקע אדורכגעפאלן, איך האף אבער אז איין טאג וועל איך קענען זיך צוריק קערן צום אויבערשטן, איך וואלט נישט געוואלט מיין נשמה אזוי צוריק געבן פאר׳ן רבונו של עולם ווי איך זעה אויס, דער אויבערשטער וועט מיר חונן דעת זיין אמאל איך וועל זיך צוריק קערן צום אויבערשטן. אבער ווען איינער איז א מחטיא את הרבים, האט ער אפילו די האפענונג פארלוירן, מ׳וועט אים נישט צולאזן פון הימל אז ער זאל קענען צוריק געבן זיין נשמה פאר׳ן רבונו של עולם ריין, ער וועט נישט קענען תשובה טון. ווען א מענטש וויל עפעס מודיע זיין פאר׳ן חבר, שיקן עפעס פאר איהם, זאל ער טראכטן פאר דעם אויב ס׳איז דא אין דעם עפעס א נדנוד פון א חטא, ער זאל צוויי מאל טראכטן בעפאר ער גייט עס טון, ער זאל נישט זיין קיין מחטיא את הרבים.

חיוב תוכחה לחבירו

ס׳איז דא א חיוב תוכחה אויף יעדן איד, הוכיח תוכיח את עמיתך, דאס איז נישט געמאכט פאר קיין רבנים, דאס איז געזאגט געווארן פאר יעדן איד, עס איז א מצוה מן התורה, אז ער זעהט ביים חבר אן עולה איז ער מחוייב אים מוכיח צו זיין. אז ער האט א טעלעפאן און דער חבר שיקט אים עפעס דערויף א זאך וואס פאסט נישט צו שיקן, ליגט אויף אים א חיוב תוכחה, אויפצוהייבן דעם טעלעפאן צום חבר און אים מוכיח זיין פארוואס האסטו מיר מכשיל געווען, פארוואס ביזטו מכשיל אנדערע דערמיט, ס׳איז דיין חיוב תוכחה וואס די ביזט מחוייב צו זאגן.

כל שכן וואס איז נפרץ, וואס מ׳שיקט זיך ארום זאכן וואס איז פארבינדן מיט ניבול פה, איך וועל נאכזאגן די גמרא (שבת לג.), בעון נבלות הפה, זאגט די גמרא אין דעם עון, צרות רבות וגזירות קשות מתחדשות, קומען צרות און גזירות רעות, בחורי שונאי ישראל מתים, ל״ע, יתומים ואלמנות צועקים ואינם נענים. דער רבונו של עולם איז דער בעל הרחמים, שרייען יתומים און אלמנות און ווערן נישט געענטפערט, אפילו חותמין עליו גזר דין של שבעים שנה לטובה הופכין עליו לרעה, א גזר דין לטובה פון זיבעציג יאר מיט איין דריי קען מען עס מהפך זיין לרעה. רבי נחמן בר יצחק אומר אף שומע ושותק. דו נעמסט אפיר דיין טעלעפאן און דו לייענסט עס נאר, דו זאגסט גאר נישט, ביזט א שומע, דו הערסט צו, די קוקסט אויף זאכן וואס מ׳דארף נישט, איז ער אויך נכלל דערין.

גודל זכות המזכה את הרבים

דאס איז ווען מ׳איז מחטיא את הרבים, לעומת זה קען א איד זיין א מזכה את הרבים, ווען ער קומט אין בית המדרש צווישן זיינע חברים, און ער נעמט ארויס זיין סעלפאן פון טאש און ס׳האט א גרויסע זיגל דערויף אז דאס איז משומר, דאס איז א ערליכע טעלעפאן, מאכט ער מיט דעם אז דער חבר זאל אויך נעמען אזא סעלפאן. און דער סוף וועט זיין, מ׳איז בטוח, אידן זענען א עם קדוש, ס׳וועט אדורכגיין א שטיק צייט ס׳וועט נישט זיין קיין איין היימישע שטוב וואס זאל נישט האבן קיין משומר טעלעפאן ביי זיך, מ׳וועט וויסן אז ווען מ׳האט נישט אזא טעלעפאן שליסט מען זיך אויס פונעם כלל ישראל. אבער יעצט דארף עס חיזוק, ביז ווילאנג ס׳איז נאך איינגעריסן ביי אונז דארף עס חיזוק, אז מ׳זאל ארויסהעלפן איינער דעם צווייטן, מוכיח זיין איינעם דעם אנדערן, פאדערן און עס פארלאנגען, א איד דארף האבן א טעלעפאן וואס איז משומר.

יזכיר לו יום המיתה

חז״ל (ברכות ה.) זאגן, לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע, די גמרא געבט פארשידענע עצות, יעסוק בתורה, יקרא קריאת שמע, ואם לאו יזכור לו יום המיתה שנאמר (תהלים ד-ה) ודומו סלה. איך האב געזעהן אמאל טייטשן, יזכיר לו יום המיתה, פארוואס זאגט די גמרא ער זאל געדענקען דעם ׳יום׳ המיתה, מען דארף געדענקען די שטארבן אליין, די מיתה דארף מען געדענקען, די דין וחשבון נאך די מיתה, אבער וואס איז דא צו געדענקען אין דער ׳יום׳ המיתה, אין דער טאג וואס ער שטארבט.

די פשט דערפון איז, א איד אין די יוגענד פאלט אמאל אדורך, ער קען נישט עומד בנסיון זיין, ער ווערט נכנע אונטער זיין יצר, די תאוות הגוף זענען שולט אויף איהם, ער טוט זאכן וואס איז נישט אויסגעהאלטן על פי תורה, ער טוט אסאך מאל זאכן וואס איז נישט אויסגעהאלטן אפילו מענטשליך. מ׳קומט אויף די עלטער און די כוחות הייבן אן נאכצולאזן, און ער שטייט אפאר שעה פאר ער דארף אוועקגיין פון דער וועלט, און ער ליגט אויפ׳ן בעט אן קיין כוחות, און ער הייבט אן צו טראכטן אויף זיין לעבן וואס איז דורכגעגאנגען, ער הייבט אן אדורכצוגיין זיינע יונגע יארן, זיינע מיטעלע יארן, זיינע שפעטערדיגע יארן, ווי אזוי האט אויסגעקוקט זיין לעבן, וויאזוי ס׳איז געווען די ארבעט פלעצער, וויאזוי ס׳איז געווען זיין הנהגה בין אדם לחבירו, בין אדם למקום, קוקט ער שוין דערויף יעצט מיט אנדערע אויגן. דער יצר הרע איז שוין נישט דארט, ער רעדט אים שוין נישט צו צי זינדיגן יעצט, און ער קוקט זיך אן, ס׳איז עולם חשוך בעדו, ס׳איז א פינסטערע וועלט

פאר זיינע אויגן, מיט וואס איז אדורכגעגאנגען מיינע יארן, מיין לעבן, ווי קוק איך יעצט אויס, ווי אזוי שטייט איך יעצט.

און עס באפאלט אים א געוואלדיגע בושה, א טיפע בושה ביי זיך, און ער קען זיך באגראבן פאר בושה, וואס האב איך געטון, זיבעציג יאר אפגעלעבט אויף דער וועלט, וויאזוי לאז איך עס איבער, אוי ווען איך וואלט ווען געהאט שכל אין מיינע אינגע יארן, ווען איך וואלט יעצט געקענט דאס איבערגיין נאכאמאל, וואלט איך אוודאי און אוודאי זיך אנדערש אויפגעפירט ווי איך האב זיך אויפגעפירט ביז יעצט. איך גיי אוועק פון דער וועלט ליידיג, אן תורה אן מצות, זעק מיט עבירות וואס איך שלעפ מיט אויף דעם וועג ווי איך גיי, ער הייבט זיך אן צורייסן די האר פונעם קאפ וואס האב איך געטון. אבער דעמאלטס איז שוין שפעט, דעמאלטס קען מען שוין נישט מתקן זיין, נאר א הרהור תשובה פאר'ן רבונו של עולם.

ווען איינער וויל מרגיז זיין דעם יצר טוב, ער האט א נסיון, ער וויל שטארקן דעם יצר טוב אויפ'ן יצר הרע, יזכיר לו 'יום המיתה', זאלסט געדענקען דעם טאג וואס דו גייסט אוועק פון די וועלט, דעם טאג וואס דו וועסט ליגן אין בעט און איבערקוקן דיין לעבן, מיט וואספארא אויגן וועסטו אליין קוקן אויף דיר אין דיין לעצטן טאג פונעם לעבן, די חרטה וואס דו וועסט האבן דעמאלטס, יעצט זאלסט עס האבן נישט דעמאלטס, דעמאלטס וועט מען זיך צוריק האלטן און מ'וועט מרגיז דעם יצר טוב אויף דעם יצר הרע.

קירוב הלבבות בין ההורים והילדים

רבותי! די הארץ פון א איד צוגייט צו זעהן וויאזוי טאג טעגליך פאלן פון אונז שטיקער, וואס איז נישט געווען אין די פריערדיגע יארן. ס'איז נישט נאר די אינטערנעט, ס'איז נישט דעם פילטער אין דעם אינטערנעט, דאס איז נאר א חלק פון דעם פראבלעם, ס'איז דא א פראבלעם אין אונזערע שטובער, און דארט דארף זיך אנהייבן די עבודה. די שטוב פון א איד דארף זיין מיט א ווארעמקייט צו אידישקייט, א ליבשאפט צו תורה ומצות, רעדן מיט די קינדער, שמועסן אין דערהיים מיט די בני בית, אין דעם שיינקייט וואס א אידישע שטוב האט. א שטוב וואס איז א ירא וחרד לדבר ה', וויפיל פראכט ליגט אין אזא שטוב, אז מ'זאל דאס וועלען נאכגיין. וואספארא תענוג נפלא דאס איז, ווען א טאטע און א זיידע זעצט זיך אראפ מיט די קינדער און אייניקלעך, און ער זעט אז אלע זענען שומרי תורה ומצות, מ'קען שמועסן אין לערנען, נישטא קיין שענערע גן עדן אויף די וועלט ווי צו האבן אזא שטוב, דאס דארף מען ארויסברענגען פאר קינדער. מ'דארף ארויסברענגען שטענדיג די פראכט וואס ליגט אין תורה, די ליבשאפט וואס איז דא ביי היימישע אידן איינעם צום צווייטן, די איבערגעגעבענקייט וואס איז דא ביי אונז צווישן איין איד און דעם אנדערן, די שיינע מדות וואס איז דא אינעם כלל ישראל, זאגן פאר די קינדער דאס וועסטו נישט טרעפן אין קיין שום פלאץ אויף דער וועלט, דאס וועסטו נאר טרעפן ווען דו וועסט זיין א ערליך אידיש קינד, און דו וועסט דיך דרייען אין אונזער סביבה, דעמאלטס וועסטו דאס קענען האבן.

עלטערן דארפן שטענדיג ארויסווייזן א געוואלדיגע ליבשאפט פאר קינדער, די שטוב זאל זיין א רואיגע שטוב, א איינגענעמע שטוב, א שטוב וואס מ'שרייט נישט, א שטוב ווי מ'בייזערט זיך נישט, די לופט אינעם שטוב זאל זיין איינגענעם פאר די קינדער מער פון סיי וועלכע פלאץ אין דער וועלט. זיי זאלן ווערן אזוי מקושר צוגעבינדן צו די עלטערן און צו די שטוב, ס'זאל זיך זיי נישט פארגליסטן איבערצולאזן אזא שטוב און אוועקגיין. אונזער פריערדיגע דור, פאר כל הון דעלמא וואלט א קינד נישט איבערגעלאזט א טאטנ'ס שטוב, ס'איז געווען אזוי באטעמ'ט צו זיצן מיט אונזערע עלטערן צוזאמען, ס'איז געווען אזא ווארעמקייט, און אזא ליבשאפט איז געווען אין די שטיבער, וואס ס'זאל פאסירן אבער דעם טאטענ'ס און מאמע'ס שטוב וועט ער נישט איבערלאזן. דעס ליגט אויף אונז א פליכט אריינצולייגן אסאך ליבשאפט אין קינדער, א פרייליכע אויפגעלייגטע שטוב.

להקדיש יום השבת להשתעשע עם בני הבית

מ'איז דאך א גאנצע וואך פארנומען, ס'איז נישט דא קיין צייט ווען מען זאל דאס קענען איבערגעבן פאר די קינדער, אבער שבת קודש איין טאג וואס איז א יום מנוחה, קינדער זענען אין דער היים, טאטע מאמע זענען אין שטוב, מ'איז נישט פארטון מיט די ארבעט, מ'איז נישט ביזי מיט'ן סעלפאון, מ'איז נישט פארנומען מיט די אלע נארישקייטן, מ'האט א גאנצע טאג פריי צו פארברענגען מיט די בני בית, דעמאלטס דארף עס א איד אויסנוצן. זיצן ביי די סעודת שבת און מאריך זיין מיט זמירות שירות ותשבחות מיט די קינדער, צוגרייטן זיך א גאנצע וואך א דבר תורה מתובל במוסר און מדות טובות, און דאס פארציילן ביים טיש. איבערגעבן פאר די קינדער מעשיות פון ערליכע אידן, פון צדיקים, רעדן פון זייערע שיינע מדות און זייערע מדריגות וואס זיי האבן געהאט. ארויסווייזן א ליבשאפט פאר יעדן קינד עקסטער, פאר יעדן אייניקל עקסטער, ארויסווייזן זיי חביבות, צוציען די קינדער מיט עבותות של אהבה, ביז זיי זאלן זיך בענקען א גאנצע וואך אז דער שבת זאל אנקומען, איך זאל קענען זיצן און פארברענגען מיט מיינע עלטערן.

מ'דארף אריינלייגן אין קינדער א געוואלדיגע גאוה דקדושה, א שטאלץ און צופרידנהייט אין תורה, זיך נישט צו שעמען מיט תורה ומצות, וויסן אז דאס איז אונזער פראכט, זיין צופרידן און גליקלעך אז אונז זענען א חלק פונעם כלל ישראל. חמין ושמן שסכתני אמי בילדותי הם עמדו לי בימי זקנותי (חולין כד:), די מפרשים טייטשן, 'חמין', די ווארעמקייט צו תורה, 'שמן', די תענוג פון שמירן מיט אויל דאס וויזט אויף חביבות און תענוג אין עבודת השם, וואס עלטערן האבן געגעבן אין די יונגע יארן, דאס איז עומדת עמי לעת זקנותי, דעס בלייבט שפעטער אויף די עלטערע יארן. די מילך וואס מ'האט באקומען פון די מאמע, די ווארעמקייט וואס איז דא אין שטוב, דאס באגלייט שפעטער.

התעוררות מיוחדת לבחורי חמד ואברכי הכולל

מ'האט פריער גערעדט א עקסטערן שמועס פאר די בחורים וואס געפונען זיך דא, איך וויל אויך רעדן צו זיי אפאר ווערטער, איר זאלט וויסן אשריכם מה טוב חלקיכם, ווי גליקליך זענט עטס אז ענק זענען זוכה זיך צו געפונען א גאנצן טאג אין בית המדרש, אין ד' אמות של הלכה. עטס ווייסט נאך יעצט נישט צו שעצן די געוואלדיגע חשיבות פון די טעג, עטס זענטס נאך צו יונג צו פארשטיין די געוואלדיגע מתנה טובה וואס מ'שטעלט פאר ענק אוועק. אבער עטס זאלטס וויסן אז פון די אנדערע זייט, דער יצר הרע שטייט און קוקט ארויס וויאזוי ענק אוועקצושלעפן פון עבודת ה', ער ברענגט אריין אין ענק א נייגעריקייט צו וויסן וואס זענען די כלים פון וואס מ'רעדט, לאמיר עס פראבירן, לאמיר זעהן וואס דאס איז. און מ'הייבט אן צו טאַפּן ביים טאט'ן אין טאש צו זוכן זיין סעלפאן, מ'הייבט אן אין שטוב צו זוכן וואס מ'האט נישט געדארפט צו טרעפן, ער וויל זיך אביסל אויסקענען אין די כלים.

עטס זאלטס וויסן דאס איז סם המות, עטס רירט צו צו א זאך וואס וועט אוועקנעמען ענקער לעבן שפעטער, שטייטס פון דערוואייטנס נישט צו גיין אין די ד' אמות פון אזא כלי. ביז ווילאנג מ'איז יונג, מ'האט נישט די נסיונות, דארף מען מקבל זיין אויף זיך איך גיי צו די כלי אי"ה נישט צורירן. אויב עטס ווילטס נישט אויסקוקן אזוי ווי אסאך פון ענקערע חברים וואס דרייען זיך ארום אויף די גאסן, עטס ווילטס נישט האבן זייער צורות וויאזוי זיי זעהן אויס, עטס ווילטס נישט חרוב מאכן ענקער טאטע און מאמע, די שטובער פון ענקערע עלטערן, ליגט אויף ענק א פליכט זיך צו דערוואייטערן דערפון, נישט צוצורירן צו אזעלכע כלים.

די זעלבע איז אינגעלייט בני תורה, מ'זיצט אין כוללים און מ'לערנט, זיי האבן נישט קיין שום צורך פאר זייער פרנסה אז זיי זאלן דארפן האבן א אינטערנעט מיט א פילטער אין די יארן, אינגעלייט וואס האבן נישט קיין ביזנעסער פאר זיך, און מ'ארבעט, וואס פאר זיי איז עס אויך נישט וויכטיג פאר די פרנסה, און פאר יעדן וואס ס'איז נישט וויכטיג, זאל וויסן אז מ'דארף נישט האבן קיין שום שייכות מיט די כלים, סוף כל סוף וועט עס אים חס ושלום ברענגען צו א מצב וואס ער האט נישט געוואלט צוקומען דערצו.

ס'איז היינט ליידער דא וויניג בחורים בני תורה וואס זייער גאנצע עסק און מחשבה איז בקדושה, ווי מ'האט פריער געהערט, אין ארץ ישראל האבן ליידער די בחורים אויסצושטיין פון גיוס, אריינצופאלן אין שאול תחתית, מ'דארף דאנקען דעם אויבערשטען אונז זיצן דא ווי מ'קען זיצן און לערנען מיט א רואיגקייט מיט הרחבת הדעת, און דינען דעם אייבערשטן. ווי געליבט זענט עטס אין די אויגן פונעם רבונו של עולם, וואס ער קוקט אראפ אויף די וועלט, א טמא'נע וועלט, טרעפט ער בחורים זיצן אין בתי כנסיות ובתי מדרשות און זיי לערנען. די רבונו של עולם טוט זיך מתעטר זיין מיט ענק, און ער טוט זיך רימען מיט ענק, געבטס אבער אכט עטס זאלטס נישט פארלירן ענקער חשיבות. ס'וועט קומען א טאג וואס דער אויבערשטער וועט ענק באצאלן א געוואלדיגע שכר פאר ענקער ארבעט, נישט נאר בעולם הבא נאר בעולם הזה, עטס וועטס קענען טוהן שיינע שידוכים, אויפשטעלן פיינע שטיבער, ערליכע שטיבער, ערליכע קינדער און דורות מבורכים. לאזט ענק נישט פארפירן יעצט ווען עטס זענטס יונג, ווען מ'האט נאכנישט די נסיונות פאר זיך.

אלע פון אונז דארפן זיך מחזק זיין, הבא לטהר מסייעין אותו, ווען א איד וויל זיך פירן ערליך, איז דא א סיוע פונעם אויבערשטען אים צוהעלפן. אין אזא שוואך דור ווי אונז שטייען היינט, ווען מבקשי ה' זענען אזוי וויניג, איז דא א עקסטערע סיוע פונעם אויבערשטן צוצוהעלפן פאר איינעם וואס וויל זיך מטהר זיין און נאנט ווערן צום רבונו של עולם. און כל שכן ווען די טהרה קאסט אים מסירות נפש, האט ער אוודאי סייעתא דשמיא ער זאל קענען שטייגן.

עם הופעת כ"ק אדמו"ר מסקולען שליט"א
הפסיק מרן שליט"א ואמר:

[**איך** וועל מפסיק זיין א מינוט פאר כבוד התורה, באגריסן דעם סקולענער רבי'ן זאל זיין געזונט לאורך ימים ושנים טובות, וואס אלע ווייסן אז ער איז געווען פון די וואס האבן ארגאניזירט מיט א יאר צוריק דעם כינוס פונעם כלל ישראל, וואס ס'האט געהאט אזא אפקלאנג אין דער וועלט וואס טויזנטער און טויזנטער יודן האבן זיך צוזאם געקומען און זיי האבן גענומען אויף זיך אפצושיידן פון די כלים, וואס אלעס איז בכוחו של אותו זקן, וואס איך בין מעיד וויפיל שעה'ן ער האט אריינגעלייגט דערין, אייגענע כוחות, שוואכע כוחות,

צוקומען אז מ'זאל עס קענען אויספירן בפועל. און איך וויל זאגן פאר'ן סקולענער רבי'ן ער זאל זיך צוקוקן אויף די עדה קדושה וואס ער זעט פאר זיינע אויגן, דאס איז אלעס פירות און פרי פירות וואס די רבי האט געטון, דער אייבערשטער זאל אים געבן ווייטער אויכעט אסאך כוחות און סייעתא דשמיא קענען ממשיך זיין אין דעם עבודת הקודש].

אין לך אדם שאין לו שעה

די תנא זאגט (אבות ד-ג), אל תהי בז לכל אדם, זיי נישט מזלזל אין קיין שום מענטש, אפילו א שוואכער איד, טו נישט גרינגשעצן א אידיש קינד, שאין לך אדם שאין לו שעה, ס'איז נישט דא קיין מענטש וואס האט נישט קיין שעה. יעדער איד האט א גוטע מינוט אין זיין לעבן, וואס די מינוט קען אים טוישן זיין גאנץ לעבן, פון איין עקסטרים צו די אנדערע עקסטרים. ווען ער האט א הרהור תשובה, א גוטע מינוט, א צייט פון התעוררות ביי זיך, קען עס איבערדרייען דעם מענטש אינגאנצן לטובה. מ'זאגט נאך פונעם הייליגן רבי אברהם סלאנימער זי"ע, האט ער געטייטשט, כרחוק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו (תהלים קג-יב), ווען א איד שטייט מיט'ן פנים צו מזרח און ער וויל איבערדרייען זיין פנים צום מערב, נעמט עס איין רגע. כרחוק מזרח ממערב, אזוי ווי א מענטש קען זיך אויסדרייען פון מזרח צו מערב, אזוי איז הרחיק ממנו את פשעינו, איז דער אויבערשטער מקבל בתשובה און ער טוט מרחק זיין אונזערע פשעים. יעדער איד זאל וויסן אז איין גוטע מינוט וואס ער האט קען טוישן אים, זיין גאנצע שטוב, זיינע קינדער און זיינע אייניקלעך. און דער גוטער מינוט קען זיין היינט נאכט, ווען מ'זאל אויף זיך מקבל זיין צו פירן זיך אין די וועגן וואס חכמי ישראל האבן אונז געלערנט, רייניגן אונזערע שטובער זיי זאלן זיין הייליג, קען מען אין די מינוט זוכה זיין אז די שעה וועט אים איבערדרייען אינגאנצן לטובה.

גודל הנחת רוח למעלה מבית של קדושה וטהרה

די נחת רוח וואס איז דא אויבן אין הימל היינט פון א שטוב וואס איז ריין, האט גארנישט קיין ערך, און מ'קען דאס גארנישט שאצן. ס'איז דא א ווארט פון רבי משה ליב סאסובער זי"ע, ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל (שמות יב-כז). וואס די פשוט'ע פשט איז, אז דער אויבערשטער האט רחמנות געהאט אויף בתי בני ישראל, און ער האט איבערגעהיפט אויף בתי בני ישראל, טייטשט דער הייליגער רבי משה ליב סאסובער, דער רבונו של עולם איז אראפגעקומען אויף מצרים, א ערות הארץ, ער גייט שלאגן אלע בכורים, און ער גייט מבחין זיין בין טפה לטפה ביי א פאלק וואס זענען שטופי זמה, אין אזא מקום טומאה דארף זיך דער אויבערשטער ארום דרייען, והכיתי כל בכור, איך גיי דארט שלאגן אלע בכורים. אין די זעלבע צייט גייט דער רבונו של עולם אדורך אין מצרים, און ער קוקט אריין וואס ס'טוט זיך אין די אידישע שטובער, און ער טרעפט הייליגע שטובער, שבטי י-ה עדות לישראל, יעדע שטוב איז געווען ריין הייליג, א שטוב וואס איז געווען מלא קדושה, איז געקומען א געוואלדיגע שמחה פאר'ן רבונו של עולם, אז כביכול דער רבונו של עולם האט אנגעהויבן צו טאנצן, ער האט אנגעהויבן צו קלאטשן מיט די הענט, **'דא וואוינט א איד', 'דא וואוינט א איד'**. אין אזא טמא'נע מצרים איז דא הייליגע אידישע שטובער, דאס איז אשר פסח, דער אויבערשטער האט געטאנצט, על בתי בני ישראל.

ווען אונז וואוינען דא אין אזא מדינה טמאה, וואס היינט זענען אלע הייזער ליידער אנגעפילט מיט די כלים המתועבות, און צווישן זיי געפינט זיך א הייפעלע אידן וואס האבן ריינע שטובער, וואס זייערע שטובער זענען ריין און הייליג, די רבונו של עולם שטייט און פרייט זיך, און ער קלאטש מיט די הענט **איך האב געטראפן נאך א ערליכע הייליגע שטוב דא אין שטאט**, וויפיל שמחה איז דא ביים רבונו של עולם. ווען אונז זענען משמח דעם אויבערשטן, קען מען זיין זיכער אז די רבונו של עולם וועט אונז משמח זיין, דער אויבערשטער וועט אונז געבן מיר וועלן האבן שטיבער וואס וועלן זיין מלא ברכת ה', קינדער תלמידי חכמים יראי ה'.

כי ה' אלקיך מתהלך בקרב מחניך

ליידער די צרות וואס טוט באפאלן די כלל ישראל איז אזוי גרויס, פרנסות וואס אידן דארפן האבן, געזונט, די שפיטעלער זענען ליידער פיל מיט חולי ישראל, נחת ביי די קינדער, שידוכים ביי די קינדער. אין דעם זכות וואס ס'קומט זיך צוזאם אזא ציבור, און מ'איז מקבל אויף זיך גדרי קדושה, והיה מחניך קדוש, זאגט די פסוק, ווען אונז האבן א הייליגע מחנה, איז ה' אלקיך מתהלך בקרב מחניך, דער אויבערשטער דרייט זיך ארום דארט. דער באשעפער איז ממשיך השפעות טובות. ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך, ביי ערות דבר גייט אוועק דער אייבערשטער, אבער מדה טובה איז מרובה, דער אויבערשטער קוקט זיך אים אויף אונז, און ער האט אפענע אויגן פאר אונזערע צרכים. די באשעפער זאל אונז אלע בענטשן בשפע ברכה און הצלחה, מיר זאלן אלע האבן געזונטע קינדער, ערליכע קינדער. די באשעפער זאל געבן געזונט פאר גאנץ כלל ישראל, פרנסה בהרחבה פאר יעדן איינעם וואס דארף האבן, מיר זאלן שוין זוכה זיין צו די הבטחה וואס וועט זיין לעתיד, ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, בביאת בן דוד במהרה בימינו אמן.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שתחתור חתירה מתחת כסא כבודך להחזיר בתשובה שלימה כל נדחי ישראל בכל מקום שהם, אמן – נדבת חס"ד הי"ו